TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2007. gada 10. maijā *

Lieta C-391/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 6. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 14. septembrī, tiesvedībā

Ypourgos Oikonomikon,

Proïstamenos DOY Amfissas

pret

Charilaos Georgakis.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] un U. Lehmuss [*U. Lõhmus*] (referents),

* Tiesvedības valoda — grieķu.

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 13. jūlijā,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— K. Georgaka [*Ch. Georgakis*] vārdā — N. Korojanakis [*N. Korogiannakis*] un A. Muzaki [*A. Mouzaki*], *dikigoroi*,

— Grieķijas valdības vārdā — M. Apesoss [*M. Apessos*] un S. Spiropuls [*S. Spyropoulos*], kā arī S. Trekli [*S. Trekli*] un M. Tasopulu [*M. Tassopoulou*], pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz P. Džentili [*P. Gentili*], *avvocato dello Stato*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — G. Brauns [*G. Braun*] un G. Zavs [*G. Zavvos*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 26. oktobrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1989. gada 13. novembra Direktīvas 89/592/EEK, ar ko koordinē noteikumus par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu (OV L 334, 30. lpp.), 1.–4. pantu.

2 Šis lūgums ir izteikts tiesvedībā starp *Ypourgos Oikonomikon* (finanšu ministrs), *Proïstamenos DOY Amfissas* (Amfisas nodokļu administrācija) un K. Georgaki par to, ka viņš ir savā labā izmantojis iekšējo informāciju, iesaistoties kopā ar citiem sabiedrības akcionāriem un valdes locekļiem starp viņiem iepriekš norunātos biržas darījumos, lai mākslīgi paaugstinātu šīs sabiedrības vērtspapīru cenu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 89/592 1. pants nosaka:

"Šajā direktīvā:

1) precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas attiecas uz vienu vai vairākiem pārvedamu vērtspapīru emitentiem vai vienu vai vairākiem

pārvedamiem vērtspapīriem, kas, ja to nodotu atklātībai, varētu būtiski ietekmēt attiecīgā vērtspapīra vai attiecīgo vērtspapīru cenu;

2) vērtspapīri ir:

a) akcijas un obligācijas, kā arī akcijām un obligācijām līdzvērtīgi vērtspapīri;

[..]

ja tie iekļauti atsavināšanai regulētā tirgū, ko uzrauga valsts iestāžu atzītas iestādes, kas darbojas regulāri un ir publiski tieši vai netieši pieejams." [Neoficiāls tulkojums]

4 Šīs direktīvas 2. panta 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis aizliedz personām, kuru rīcībā:

— sakarā ar to, ka tās ir emitenta pārvaldes, vadības vai pārraudzības iestādes locekles;

— sakarā ar to, ka tām pieder emitenta kapitāla daļas,

vai

— tāpēc, ka tām ir piekļuve šai informācijai, pildot savu darbu, amatu vai pienākumus,

ir iekšējā informācija, zinot lietas apstākļus, izmantot to savā labā, tieši vai netieši iegūstot vai atsavinot uz sava rēķina vai uz trešās personas rēķina tā emitenta vai emitentu, uz kuriem attiecas šī informācija, vērtspapīrus."

5 Atbilstoši Direktīvas 89/592 3. pantam:

"Dalībvalstis aizliedz personām, uz kurām attiecas 2. pantā paredzētais aizliegums un kuru rīcībā ir iekšējā informācija:

a) izpaust šo iekšējo informāciju trešai personai citādi, kā vien pildot savu darbu, amatu vai pienākumus;

b) ieteikt trešai personai vai mudināt to, pamatojoties uz iekšējo informāciju, iegūt vai atsavināt pārvedamus vērtspapīrus, ko atļauts tirgos vērtspapīru tirgos, kā minēts 1. panta 2. punkta *beigās*."

6 Šīs direktīvas 4. pants paredz:

"Dalībvalstis 2. pantā paredzēto aizliegumu uzliek arī 2. pantā neminētām personām, kuru rīcībā, zinot lietas apstākļus, ir iekšējā informācija, kuras tiešs vai netiešs avots var būt tikai 2. pantā minētā persona."

Valsts tiesiskais regulējums

7 Direktīva 89/592 ir transponēta Grieķijas tiesībās ar Prezidenta dekrētu Nr. 53/1992 par personu, kuru rīcībā ir iekšējā informācija, darbību (turpmāk tekstā — "Dekrēts"). Tā mērķis ir saskaņot tiesību aktus, kas attiecas uz vērtspapīru biržu darbību, ar šo direktīvu.

8 Dekrēta 2., 3. un 4. pantā ir attiecīgi tieši pārņemti Direktīvas 89/592 1., 2. un 3. pants.

9 Dekrēta 5. pants, kas balstīts uz šīs direktīvas 4. pantu, nosaka:

"Šī dekrēta 3. un 4. pantā paredzētie aizliegumi ir piemērojami arī visām personām, kas nav norādītas minētajā pantā, bet kuru rīcībā, zinot lietas apstākļus, ir iekšējā informācija, kuras tiešs vai netiešs avots var būt tikai 3. pantā minētā persona."

10 Dekrēta 11. pants nosaka:

"Šī dekrēta 3. panta 1. un 2. punkta un 4. un 5. panta pārkāpuma gadījumā Kapitāla tirgus komisija ne tikai uzliek likuma Nr. 1806/1988 30. panta 1. un 3. punktā paredzētos sodus, bet arī nosaka naudas sodu no 10 miljoniem GRD līdz vienam miljardam GRD vai arī summas, kas atbilst pieckāršai personas, kura izmantoja savā labā iekšējo informāciju, iegūtajai peļņai, apmērā."

11 Likuma Nr. 3632/1928 34. pants nosaka:

"Ar brīvības atņemšanu un naudas sodu līdz GRD 50 000 vai ar tikai vienu no šiem sodiem soda:

a) ikvienu, kas ar nodomu izmanto savā labā īpašos līdzekļus, kas var maldināt sabiedrību, lai ietekmētu biržas kursu, lai gūtu no tā netaisnīgu labumu [..]."

12 Likuma Nr. 1969/1991 72. panta 1. punkts nosaka:

"Ikviens, kas ar nodomu presē vai citādā veidā izplata nepatiesu vai nepareizu informāciju, kura var ietekmēt viena vai vairāku biržā apgrozāmu vērtspapīru kursu, ir sodāms ar brīvības atņemšanu un naudas sodu līdz simts miljoniem GRD."

13 Šī likuma 76. panta 10. punkts nosaka:

"Ņemot vērā vispārīgās krimināltiesību normas, Kapitāla tirgus komisija ir pilnvarota uzņēmumiem, kas pārkāpj tiesību aktus, kuri regulē kapitāla tirgu, vai šīs komisijas lēmumus, uzlikt naudas sodu līdz simt miljoniem GRD."

14 Likuma Nr. 1806/1988 30. pantā ir paredzēts kriminālsods personām, kuru rīcībā ir konfidenciāla informācija un kuras to ir ļaunprātīgi izmantojušas.

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

15 Pēc 1996. gada novembra biržas krīzes Ekonomikas ministrijas Kapitāla tirgus un finanšu instrumentu biržas komisija veica darījumu ar sabiedrību *Parnassos* un *Atemke* akcijām pārbaudes. Tās personas, uz kuru iespējamiem kapitāla tirgu reglamentējošo tiesību aktu pārkāpumiem bija nopietnas norādes, tika aicinātas iesniegt paskaidrojošus rakstus.

16 Atbilstoši Atēnu Biržas rīcībā esošajai informācijai 1996. gada augustā Georgakis un viņa ģimenes locekļi (turpmāk tekstā — "Georgaka grupa") bija galvenie *Parnassos* akcionāri. Tajā pat laikā *Parnassos* un tās meitas sabiedrībai *Syrios AVEE* piederēja lielākā daļa no *Atemke* akcijām. Jebkurā gadījumā runa ir par vārda akcijām. Gan Georgakis, gan lielākā daļa šīs grupas locekļu ir *Parnassos* un *Atemke*, kurās viņi pildīja vadības pienākumus, valdes locekļi.

17 Atbilstoši savu padomnieku ieteikumam Georgaka grupas locekļi pieņēma lēmumu paaugstināt *Parnassos* akciju kursu laikā, kad kļuva jūtama šīs vērtības samazināšanās tendence. Tā rezultātā viņi veica dažādus *Parnassos* un *Atemke* akciju pārdošanas, pirkšanas un atpirkšanas darījumus, kas notika starp tām, sabiedrību *Parnassos* un ārvalstu institucionālu investoru.

18 Kapitāla tirgus komisija nolēma, ka Georgakis ir veicis arī biržas darījumus ar vērtspapīriem, izmantojot savā labā iekšējo informāciju, un viņam uzlika naudas sodu GRD 70 000 000 apmērā. Tās lēmumu apstiprināja *Trimeles Dioikitiko Protodikeio Livadias* (Livādijas Pirmās instances administratīvā tiesa).

19 Georgakim tiek inkriminēti šādi darījumi: 92 000 *Parnassos* akciju un 11 100 Atemke akciju atsavināšana; piedalīšanās kā pircējam vienā no 26 apstrīdētajiem darījumiem ar *Parnassos* akcijām un piedalīšanās kā pārdevējam tās daļas no 112 500 *Atemke* akciju pārdošanā, ko no noteiktiem grupas locekļiem nopirka viens no tiem. Šo darījumu laikā neviena akcija netika izplatīta brīvā tirgū un visas tās tika pirktas un pārdotas būtībā Georgaka grupas ietvaros. Šie darījumi bija iepriekš norunāti, jo minētie locekļi veica pārdevumus un pirkumus pēc viņu lēmuma atbalstīt *Parnassos* akcijas. To mērķis bija mākslīgi paaugstināt *Parnassos* akciju tirgus vērtību, lai radītu maldīgu priekšstatu par to vērtību, kas nav saistīta ar to, kāda tā būtu bez mākslīgajiem darījumiem.

20 Georgakis iesniedza apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, ko apstiprināja *Dioikitiko Efeteio Peiraios* (Pirejas Administratīvā apelācijas tiesa).

21 *Ypourgos Oikonomikon* un *Proïstamenos DOY Amfissas* iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* [Augstākā administratīvā tiesa] kasācijas sūdzību, lai šis spriedums tiktu izskatīts kasācijas kārtībā.

22 Šādos apstākļos *Symvoulio tis Epikrateias* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai tad, ja persona vai personu grupa, kam piemīt kāda no [..] Direktīvas 89/592 [..] 2. panta 1. punktā minētajām pazīmēm, pēc iepriekšējas savstarpējas norunas veic biržas darījumus, kā rezultātā mākslīgi paaugstinās atsavināto vērtspapīru cena, šīs personas ir jāuzskata par personām, kuru rīcībā ir iekšējā informācija, minētās direktīvas 1. un 2. panta nozīmē, kā rezultātā uz tām attiecas direktīvas [89/592] 2., 3. un 4. pantā noteiktais aizliegums izmantot iekšējo informāciju?"

Par prejudiciālo jautājumu

23 Uzdodot šo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai Direktīvas 89/592 1. un 2. pants ir jāinterpretē tā, ka, ja sabiedrības galvenie akcionāri un valdes locekļi norunā veikt savā starpā biržas darījumus ar šīs sabiedrības vērtspapīriem, lai mākslīgi paaugstinātu to kursu, viņu rīcībā ir iekšējā informācija, ko viņi, īstenojot minētos darījumus, izmanto savā labā, zinot lietas apstākļus.

24 Lai noteiktu, vai tādos apstākļos, kā pamata prāvā esošie, personu grupa darbojas, pamatojoties uz iekšējo informāciju, kura ir to rīcībā, vispirms ir jāpārbauda, vai lēmums veikt biržas darījumus ir pieņemts, pamatojoties uz informāciju, kuru tieši vai netieši ir paziņojusi persona, kas pieder vienai no Direktīvas 89/592 2. pantā

minētajām personu kategorijām, kuras rīcībā ir iekšējā informācija šīs direktīvas 1. panta 1. punkta nozīmē.

25 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka Georgaka grupas pieņemtais lēmums saskaņoti darboties sekundārajā vērtspapīru tirgū, lai paaugstinātu sabiedrības *Parnassos*, kuras galvenie akcionāri un valdes locekļi viņi bija, akciju cenu, tika pieņemts pēc finanšu padomnieku ieteikuma.

26 No Direktīvas 89/592 1. panta 1. punkta teksta izriet, ka iekšējā informācija var tikt par tādu uzskatīta, ja tā atbilst vairākiem nosacījumiem, proti, tā nav nodota atklātībai, tā ir precīza, tā attiecas uz vērtspapīru emitentu vai pašiem vērtspapīriem un tā var, ja to nodod atklātībai, būtiski ietekmēt minēto vērtspapīru kursu.

27 Tādējādi parastu ieteikumu veikt noteiktus pasākums, kas sniegts pēc šī jautājuma ekspertīzes, nevar uzskatīt par atbilstošu šiem nosacījumiem.

28 Direktīvas 89/592 2. panta 1. punkts personām, kuru rīcībā, it īpaši pārvaldes struktūru locekļa statusā vai pildot savu darbu, amatu vai pienākumus, nonākusi iekšēja informācija par vienu vai vairākiem vērtspapīriem, aizliedz izmantot šo informāciju, iegūstot vai atsavinot minētos vērtspapīrus (skat. 2005. gada 22. novembra spriedumu lietā C-384/02 *Grøngaard* un *Bang*, Krājums, I-9939. lpp., 23. punkts).

29 Direktīvas 89/592 3. pants šīm pašām personām aizliedz nodot šādu informāciju trešām personām un ieteikt trešai personai tieši vai netieši iegūt vai atsavināt vērtspapīrus, pamatojoties uz šo iekšējo informāciju, vienlaikus 4. pants aizliedz jebkurai citai personai izmantot savā labā iekšējo informāciju, kuru tai nodevusi persona, kas pieder pie vienas no minētās direktīvas 2. panta 1. punktā norādītajām kategorijām.

30 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka Georgaka grupas finanšu padomnieki neatradās nevienā no Direktīvas 89/592 2. panta 1. punktā minētajām situācijām un ka to ieteikums paaugstināt sabiedrības *Parnassos* akciju kursu laikā, kad kļuva jūtama tā vērtības samazināšanās, nav pamatota ar informāciju, kuru viņiem nodeva persona, kas atrodas vienā no minētajām situācijām.

31 Tādējādi, ņemot vērā to finanšu padomnieku ieteikumus, Georgaka grupas locekļi netika pamudināti veikt pamata prāvā aplūkotos darījumus, pamatojoties uz informāciju, kura atbilst Direktīvas 89/592 1. panta 1. punktā noteiktajiem nosacījumiem. Turklāt viņi nerīkojās, pamatojoties uz informāciju vai informācijas kopumu, kas tieši iegūts no vienas no 2. pantā minētās kategorijas personām vai netieši ar trešās personas starpniecību.

32 Turpinājumā ir jāpārbauda, vai, piedaloties tāda lēmuma, kā pamata prāvā esošais, pieņemšanā iepriekš aprakstītajos apstākļos, minēto grupas locekļu rīcībā bija iekšējā informācija Direktīvas 89/592 1. panta 1. punkta nozīmē.

33 Šķiet, ka Georgaka grupas locekļu lēmums atbalstīt *Parnassos* akcijas ietvēra grupas kopīgo pozīciju attiecībā uz darījumiem, kas jāveic tās locekļu starpā, lai mākslīgi

paaugstinātu sabiedrības *Parnassos* vērtspapīru kursu. Attiecībā uz tiem, kas piedalījās lēmuma pieņemšanā, zināšana par šāda lēmuma pastāvēšanu un tā saturu bija iekšēja informācija Direktīvas 89/592 1. panta 1. punkta nozīmē.

34 Tik tiešām tā ir informācija, kas nav nodota atklātībai un kas attiecas uz vērtspapīriem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu būtiski ietekmēt *Parnassos* akciju kursu un pat novest pie tā sabrukuma biržā.

35 No minētā izriet, ka tā kā tādas personas, kā Georgaka grupas locekles, ir šādas iekšējas informācijas autores un tā kā tā viņu rīcībā ir nonākusi tāpēc, ka viņas ir sabiedrības *Parnassos* galvenās akcionāres un tās valdes locekles, uz viņām attiecas Direktīvas 89/592 2. pantā noteiktais aizliegums izmantot iekšējo informāciju savā labā, zinot lietas apstākļus.

36 Visbeidzot, ir jāpārbauda, vai, īstenojot Georgaka grupas iekšienē pieņemto lēmumu, tas ir, veicot norunātos biržas darījumus, šīs grupas locekļi ir izmantojuši savā labā iekšējo informāciju, kura bija viņu rīcībā, Direktīvas 89/592 2. panta nozīmē. No šīs tiesību normas un no šīs direktīvas divpadsmitā apsvēruma izriet, ka iekšējās informācijas ļaunprātīga izmantošana ir notikusi tad, ja iekšējā informācija ne tikai ir personas rīcībā, bet arī tā ir tikusi izmantota.

37 No Direktīvas 89/592 otrā un piektā apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir nodrošināt vērtspapīru sekundārā tirgus labu darbību un aizsargāt ieguldītāju paļāvību, kas jo īpaši balstīta uz to, ka viņi atrodas vienlīdzīgā stāvoklī un ir aizsargāti no iekšējas informācijas ļaunprātīgas izmantošanas (iepriekš minētais spriedums lietā *Grøngaard* un *Bang*, 33. punkts).

38 Līdz ar to Direktīvas 89/592 2. pantā noteiktā aizlieguma mērķis ir nodrošināt līgumslēdzēju vienlīdzību biržas darījumos, izvairoties no tā, ka viens no tiem, kura rīcībā ir iekšējā informācija un kurš tādēļ atrodas labvēlīgākā situācijā attiecībā pret citiem ieguldītājiem, gūst labumu par sliktu citam, kas to nezināja.

39 Tādējādi, ja tādā lietā, kā pamata prāva, visu līgumslēdzēju rīcībā ir tā pati informācija, viņi atrodas vienlīdzīgā stāvoklī un attiecībā uz viņiem informācija beidz būt iekšēja, izpildot grupas iekšienē pieņemto lēmumu. Šādos apstākļos, tā kā neviens no viņiem nevar gūt priekšrocības attiecībā pret citiem, darījumi, kas grupas locekļu starpā veikti, pamatojoties uz šo informāciju, nav iekšējās informācijas izmantošana savā labā, zinot lietas apstākļus, Direktīvas 89/592 2. panta nozīmē.

40 Tomēr Grieķijas un Itālijas valdības apgalvo, ka tāda lēmuma, kā pamata prāvā esošais, īstenošanu nevar izslēgt no Direktīvas 89/592 piemērošanas jomas. Tās uzskata, ka, ja iepriekšējs lēmums veikt darījumu ir saistīts ar mēģinājumu maldināt ieguldītāju sabiedrību un tas rada vērtspapīru tirgus darbības apdraudējumu un ir pamatots ar nodomu gūt noteiktu ieguvumu, attiecīgajai informācijai ir izšķiroša nozīme un tās izmantošana var būt "nopietns trieciens" tirgus pārskatāmībai.

41 Šajā gadījumā, lai gan ir taisnība tas, ka darbības, lai izraisītu mākslīgu noteiktu vērtspapīru cenas pieaugumu ar attiecīgo darījumu palīdzību var radīt ieguldītāju uzticības zudumu finanšu tirgū kopumā, tomēr Direktīvas 89/592 — vienīgā Kopienu tiesību akta, kas piemērojams faktiem pamata prāvā, — piemērošanas joma attiecas tikai uz tādu iekšējas informācijas izmantošanu savā labā, ko veic personas, kam ir pieejama iekšēja informācija, vai uz šīs informācijas paziņošanu trešām

personām. Tādējādi šīs direktīvas normas nav piemērojamas darījumiem, kuru mērķis ir saskaņotā veidā mākslīgi noteikt noteiktu vērtspapīru kursu.

42 Šī interpretācija atbilst vienpadsmitajam apsvērumam Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvā 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (OV L 96, 16. lpp.), kurā ir apstiprināts, ka tās pieņemšanas laikā Kopienas tiesiskais regulējums, kas paredzēts tam, lai aizsargātu tirgus integritāti, nebija pilnīgs, dažās dalībvalstīs nebija tiesību aktu, kas attiektos uz jautājumiem par cenu manipulācijām un maldinošas informācijas izplatīšanu. To apstiprina arī šīs direktīvas mērķis, kas ir novērst un sodīt ļaunprātīgu tirgus izmantošanu gan iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas, gan tirgus manipulāciju formā, kas ir definētas minētās direktīvas 1. panta 2. punktā.

43 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka nepieciešamība nodrošināt to darbību lielāku pārskatāmību, kuras emitentsabiedrībās veic personas, kas pilda vadības pienākumus, un vajadzības gadījumā cieši ar tām saistītās personas, nav tieši minēta Direktīvā 89/592; kaut gan no Direktīvas 2003/6 piecpadsmitā, divdesmit sestā un divdesmit septītā apsvēruma izriet, ka pārskatāmības jēdziens tika iekļauts Kopienu tiesībās, kas reglamentē finanšu instrumentu tirgus aizsardzību, kā ļaunprātīgas tirgus izmantošanas novēršanas pasākums, 2003. gadā pieņemot Direktīvu 2003/6, kas tās stāšanās spēkā brīdī atcēla Direktīvu 89/592.

44 Tādējādi uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 89/592 1. un 2. pants ir jāinterpretē tā, ka, ja sabiedrības galvenie akcionāri un valdes locekļi norunā veikt savā starpā biržas darījumus ar šīs sabiedrības vērtspapīriem, lai mākslīgi paaugstinātu to kursu, viņu rīcībā ir iekšējā informācija, ko viņi, īstenojot minētos darījumus, neizmanto savā labā, zinot lietas apstākļus.

Par tiesāšanās izdevumiem

45 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 1989. gada 13. novembra Direktīvas 89/592/EEK, ar ko koordinē noteikumus par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu, 1. un 2. pants ir jāinterpretē tā, ka, ja sabiedrības galvenie akcionāri un valdes locekļi norunā veikt savā starpā biržas darījumus ar šīs sabiedrības vērtspapīriem, lai mākslīgi paaugstinātu to kursu, viņu rīcībā ir iekšējā informācija, ko viņi, īstenojot minētos darījumus, neizmanto savā labā, zinot lietas apstākļus.

[Paraksti]